

Formanden: Folketingsmanden for Odense Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Martin Madsen: Det ærede Medlem, der nu satte sig, udtalte, at dette, at „brænde den af“, som han udtrykte sig, at gaa over Plankeværket, var ikke andet, end hvad Underofficererne gjorde i endnu værre Grad. Jeg vil erkende, at der blandt Underofficererne ogsaa er Syndere, og at en eller anden nu og da ogsaa kan have gjort sig skyldig i denne Fejl. Men derfor kan man ikke i al Almindelighed betegne Underofficererne som Folk, der gøre sig skyldige i den Slags. (Afbrydelse fra Tilhørerne). Der siges nej fra Logen, men det kender jeg dog vist bedre til end den Herre fra Logen. Og for Resten have de jo intet at skulle have sagt derhenne. (*K. M. Klausen:* Det kan De jo lade Formanden om). Tak, jeg hjælper mig selv, saa godt jeg kan.

Med Hensyn til den vidtløftige Oversigt, som det ærede Medlem gav over Spiritusnydelse ved visse festlige Lejligheder, vil jeg gøre opmærksom paa, at jeg ikke er Afholdsmænd og derfor ikke har følt mig forarget derved, men jeg tror ikke, at hvad han anførte om Spiritusnydelse i mindste Maade kunde staa Maal med den, som fandt Sted ved Raadhustesten, da Raadhuset blev indviet, og det var jo dog de Herrer, der gave denne elegante Fest, som jeg for mit Vedkommende ogsaa nød godt af. Jeg syntes rigtig godt om de Vine.

Formanden: Folketingsmanden for Aarhus Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Nielsen-Grøn: Det gør mig ondt, at Afholdssagen skal blive brugt paa den Maade, den er bleven brugt i Dag. Vi ere jo ellers enige om ikke at bruge Afholdssagen i Politikkens Tjeneste. Men nu er den bleven draget her ind i Tinget af to Mænd, der ikke lade være at byde stærke Drikke, men kun lade være at nyde dem. De bruge Sagen til at komme politiske Modstandere til Livs, og den sidste, der skulde begynde dermed, burde være det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg), efter at han har optraadt, som han har. Da vi bleve indskrevne til Rejsen til Paris, vare vi 4 Afholdsmænd, men da vi kom til Paris, vare vi kun 3, thi det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds drak til den

store Medaille. Men da det ærede Medlem havde Brug for Afholdssagen til Borgerrepræsentantvalgene, da meldte han sig igen ind i en Afholdforening. Skulle vi derfor ikke lade Afholdssagen være for god til at staa og spille med den her? Den hører ikke med i denne Debat.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Borgbjerg: Til det sidste ærede Medlem, der nu satte sig (Nielsen-Grøn), skal jeg sige, at jeg den Gang ikke var Medlem af nogen Afholdningsorganisation. (*Nielsen-Grøn:* De har været det.) Ja, det er der ikke noget at sige til. Endvidere siger det ærede Medlem, at man ikke skal bruge Afholdssagen politisk; dertil skal jeg sige, at det har jeg aldeles ikke gjort. Men der var i den højtærede Forsvarsministers Tone og i hans Forargelse over de menige Soldaters Drikkeri noget, som maatte opfordre til at sige, at det ikke blot er i de Kredse, der drikkes, men ogsaa i andre Kredse. Og dette mente jeg at have fuld Ret til at gøre, selv om jeg ikke — hvad jeg heller ikke agter at gøre — vil bruge Afholdssagen politisk.

Til det ærede Medlem for Odense (Martin Madsen) vil jeg sige, at da Kommunalbestyrelsen gjorde sin Fest, gjorde den det saaledes, som det desværre endnu er almindeligt ved saadanne Lejligheder. Men for øvrigt har denne Fest ikke kunnet tage Luven fra de Fester, jeg her har nævnt. Det var kun meget lidt, der blev budt, og navnlig var Champagnen efter kyndiges Mening — jeg er ikke sely sagkyndig — af den Art, at den ikke kunde beruse. Til det ærede Medlem for Odense vil jeg kun til Slut sige, at jeg stemplede ikke Underofficererne som Folk, der „brændte den af“. Jeg sagde, at disse meget slemme Ting, saaledes som de lode, naar de bleve læste op i den høfjofficielle Dom, indskrænkede sig, naar man saa Sagen igennem, kun til noget, som ogsaa *Underofficerer* godt kunne gøre sig skyldige i. Jeg sagde ikke *Underofficererne*, ikke Korpsset som saadant; men at adskillige Underofficerer have kunnet gøre det, have vi haft Eksempler paa. Jeg skal saaledes nævne, at en Underofficer i Jægersborg er dømt for at komme for sent hjem om Natten, skønt det, han havde gjort, var et Voldtægtsforsøg. Vi se her, hvor lidt Forhold der er mellem Straf og Forseelse,